

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak

Helyben:		Vidékre:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hóra	1 "	Egy hóra	2 "

Felelős szerkesztő
Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.
Kiadóhivatal Csapó-utca 9. sz.
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel

Furcsa háborn.

Debreczen, nov. 30.

Minden ellenmozgalom, minden szörnyűködés és minden sajtóbeli tiltakozás ellenére nemcsak azt nem értük, el, hogy a párbajok számát csökkentjük, hanem a párbajmánia ma is valóságos orgiákat vi. A vidéken is, a székesfővárosban is napról napra dühöng a párbajozás, a melyeknek tulnyomó része — sajnos — a lapokba is belekerül, a mi határozottan kárára van minden ellenmozgalomnak, vagy párbajellenes iránynak. De mennyi párbaj maradt titokban? Valóban érdemes munkája lenne egy buzgó statisztikusnak, ha kiszámítaná, hogy hány párbaj esik evenként, havonként, naponként Magyarországon?

Talán a számoktól mégis megdöbbenének a komolyabb elemek, sőt talán a törvényhozó testület is, melynek régen egyik legnemesebb hivatása lett volna a párbajmániát megszüntetni, vagy legalább csökkenteni.

Most, hogy egy újabb, rémes párbaj eset tartja izgalomban a főváros közönségét, két érdekes és felette jellemző megtörtént párbajhistoriát mondunk el.

Alig néhány évvel ezelőtt történt hogy egy pelyhes állu, egészen ifju gyerekekember párbajban agyonlőtt egy tisztas uriembert, családos embert. Az egész sajtó hosszú

cikkekkel irt az esetről. A többek között egy ifju újságíró is vezércikk-sorozatot irt a párbaj ellen. — A második cikk után a kaszinóban szóvá tették a cikksorozatot s egy jelenvolt huszár főhadnagy így szólott:

— Ilyet csak egy gyáva himpellér irhat!

A sértő kritika természetesen az újságíró fülébe jutott, a ki kénytelen volt cikkei és legbensőbb felfogása ellenére provokálni a főhadnagyot. Igen súlyos párbajt vívtak és azt hiszem, senkinek sem okozott elégtételt az sem, hogy véletlenül a főhadnagy kapta a súlyosabb sebet.

De hogy a multkorai párbajnak analogiáját hozzuk fel, megtörtént a 90-es évek elején a tegnapelőttihez hasonló párbaj. Két elkeseredett ellenfél állott szemben egymással a vívóteremben.

Az egyik fél — egyike a legjelesebb vívóknak — ellenfelétől, a ki a kardot alig hogy forgatni tudta, mindjárt az első támadásnál súlyos sebet kapott a jobb kezére, úgy, hogy a kardot alig bírta felemelni. Sem a vezetőségét, sem a többi nem vette észre a súlyos sebesülést. A felek tovább hadakoztak iszonyu erővel teljesen egyenlőtlen harcra. A már előbb súlyosan megsebesült ellenfele a hosszú terem végére szoritotta és közben karján, vállán, végül arczán ejtett súlyosnál súlyosabb sérülése-

ket — tisztán a segédek ügyetlensége következtében.

Vége maga az ellenfél vette észre a súlyos sebeket és hirtelen visszaugrott.

Igy lett vége a borzalmas kaszabolásnak és vagdalkozásnak.

A párbaj első vére ment, mégis oly súlyos sebesülések estek, hogy a kitűnő vivó esztendeig feküdt súlyos betegen, míg a kezdő vivó sértetlen maradt.

Elijesztő példa ez ami párbajmániánknak. Vajha vége szakadna már!

Jön a téli nyomor!

Debreczen, nov. 30.

Immár biztosra vehető, hogy az ideai télen nem lesz semmivel sem jobb dolga a legszegényebb embereknek, miut tavaly volt amikor a nyomor megdöbentő fokra hágott. Mert ez az esztendő sem felelt meg a hozzáfűzött reményeknek; nyenge volt a termés s a kereskedelmi és ipari pangás, ha ugyan még lehet, még magasabb fokra hágott mint tavaly.

A helyzet tehát vigasztalan. Küszöbén állunk egy kemény, kiellen télnek, ezer és ezer olyan munkással, a kik a nyáron sem tudtak munkát kapni, ezer és ezer olyan családdal, mely a meleg napok alatt is koplalt, s most, hogy bekövetkeznek a hidegek, éhezni fognak. Mint fenyegető démon lebeg a

Tárcza.

Téli világ.

A magasban sűrű ködfátyol,
Mint koporsón gyászos lepel,
Huzódik végig s lenn a földön
Mindent lágy hópehely fed el.
Pánczél-keble csörgő patakak
Álom dölve, mélyen hallgat.
Nincsen virág, nincs lepke már,
Csak bus varju kiált: «Kár! kár!»

Kár, hogy tavasz szines mezére,
Mely virul oly tündérszéken.
A változás rideg törvénye
Halálos szemfedőt téssen!
Elezáll a kellem dus varázsa,
Szél a diszló lombot lerázza;
Bokor enyhe keblet nem tár,
Csak bus varju kiált: «Kár! kár!»

Kár, hogy éltünk szép ifjuságát,
Mely viruló kikeletünk,
Tova tűnő idő kebelén
Gond sirjába kell temetnünk!
Kár, hogy a gondtalan kebelnek
Szebb órái korán letelnek
Es — mint prédára vadmadár
Reánk a küzdés kora vár!

Oly bus a föld! . . Fehér fátyola
Arczára takart szemfedő! . .
Oly bus a nap; — hideg sugára
Feleg aul ha tor elő! . .

Szív elszorul hő köny megereid:
Mit vártok ti, gyarló emberek
Ha elő életetek tele
S örömvirágtok hull bele?!

Elnézem a gyorsan örvénylő
Szürke felhőket és szívem
Összeszorul a gondolatra,
Hogy engem is sirba viszen
Az enyészet viharzó szele! . .
Es a szemem könnyel gyül tele,
Ha ugy néha el gondolom:
Lesz-e nekem uj tavaszom?!

Szini Péter.

Várni hiába várni.

Ira: Tóth Etelka.

Szép tavaszi nap volt: virágfakadásnak
várva várt ideje, május első hete!

Egy halovány arczu, kékszemű, szép
szőke kis lány ábrándozva, esendesen sétál-
gatott az utcán s talán ébren is álmodozott
a boldog szerelemtől, mikor hirtelen meg-
látott valakit; egy erőteljes, magastermetű
ifjut, a kit — ugy tetszett neki — már látott
valaha. Bifekete szeme, szép barna bajusza
oly jól állott neki!

Igen, csakugyan látta már pár évvel
ezelőtt a gyermeki évek rózsás idejében!
Ismerték már régen, szerették is egymást
gyermeki szívöknek minden melegével.

Most, hogy — annyi idő mulva — újra
találkoztak, alig tudtak szólni a nagy bol-
dagságtól. De beszélt a szívök: most tudták

igazán, mennyire imádják, szeretik ók egy-
mást.

A szép szőke Ilus örömmel fogadta
Béla ajánlatát; hogy haza kíséri. Beszélgetni
kezdtek, szerelemtől, boldogságról. — Hogy
haza érkeztek, Ilus szülei is nagyon meg-
örültek, a mint látták Bélát, a magas szép
ifjut, ki pár évvel előbb szinte gyermek
volt még.

Együtt nevelkedtek Béla s a szép Ilus,
déliabos róna csendes falujában. De a sors
azután elválasztá őket: Ilonka szülei városba
költöztek. azért volt végtelen szívökben az
öröm, hogy egész váratlan, újra látták egy-
mást! Szent fogadást tettek, hogy csak a
koporsó választja el őket.

»Tied vagyok tied leszek koporsóm bezár-
táig.« De Bélának hamar haza kellett menni!
»Édes szép Ilonkám — mondta neki Béla —
sietnem kell hivnak, édes anyám beteg, meg
kei látogatnom, de azt megígérem, hogy
minden sóhajom csak önhöz száll vissza,
szép szőke arczat én a szívembe zárom s
épen hozom vissza hűséges szerelmem és
addig is sűrűn sok levelet írok, hogy a tá-
volból is beszéljünk egymásnak.«

Ilus szomoruan hallgatta e szökat, mint
ha kételkednék Béla szerelmében. Fájó, ne-
héz szívvel váltak el egymástól.

A szép szőke Ilus várta a levelet. A
7-ik napon meg is kapta végre; pár sor volt
az egész: nincsen semmi bajom, de szeret-
ném látni, szívemre ölelni szép kis Ilonkám-
mat. Holnap után megint majd meglátogatom.

Mikor elérkezett az a várvárt nap,
Ilus azt se tudta szive örömebe hogy me-
lyik ruháját vegye föl e napra, mert ezen

nagyvárosi bércszárnyák s a falusi viskók fölött az éhtifusz réme — s mihamar felhalatszik városról városra, faluról falura s felajdulás: Segítség!

Segítsünk!

Budapesten már megint osztják a szabadkőműves adományt, az ingyen kenyereket és tejet s az a napról napra növekedő rémséges tolongás, mely az adakozási hely előtt észlelhetőszomorú, de igaz fokmérője a növekedő inségnek.

A kormány negyven milliónyi közmunkát, vagy mint némely hangulatsínálásban utazónapilap írta, inségmunkát szavazott meg. Mi lesz ezzel a közmunkával? Mikor kezdik már meg? Már elérkezett a szükség tizenkettedik órája, már dolgozni kellene mindeműtt, ahol 40 millióból, valamit csinálni akarnak, a tétlen kétségbeesésben összekulcsolt munkás kezekben.

S még sehol semmi hang és semmi jel. Ha a rendes, a Magyarországon megszokott hivatalos apparátussal készítik elő ezen inségmunka végrehajtását — akkor megért már a jövő esztendői buza is, mire az első kapavágást megcsinálják az új középületeknél vagy vaautaknál.

Franciaországban úgy csinálják már száz esztendő óta az éhségmunkát, hogy meghatározzák, holnapután kitűzik az árlejtést, egy hét múlva már folyik a munka és ezrek, ezrek meg vannak mentve a fizikai és morális pusztulástól és meg van mentve a közbéke s a közvagyon is. Mert az éhes tömegekkel nem lehet várakozni ám. S ha az éhes tömegekből kitor az állapot, rombolás és pusztulás jelzi az utját.

Nálunk ebben a tekintetben még ropantul hátra vannak. Hivatalos lassúsággal intézik el az ilyen ügyeket, melyektől az éhtifusz elhárítása s a polgárság békéje függ!

Síesszák nagy urak odafent, mert minden perc drága. A pénz megvan már a nyomor nagy részének enyhítésére s mert

a napon különösen szép és csinos akart lenni.

Mennyire örültek hogy meglátták egymást. Az édes örömeik alig tudták helyet adni a szívökbe. A szép szöke Ius boldogan hajtott aranyfűrtös fejét kedvese keblére.

Hej, de megint a sors, az az átkozott sors elszakasztá őket.

„Honkám, édesem — szólt aztán Béla — örökre válnunk kell, nem leszünk boldogok soha az életben, jól tudom, ha válnunk, de mégis átlátom, mi egymásé soha, soha sem lehetnének. Csak azért jöttem most, hogy közöljem véle sajtó fájdalomamat. Maga feledjen el mindörökké engem, én szívemben zárom édes pus emlékéit.”

„Tudtam én azt Béla — szólt most a szép Ius könnyező szemekkel, — hogy húszérememet maga kinevette, bumát kikacsargatta, hogy csak hitegetett, hisz meg is álmódám épen ma hajnaira, hogy karjai között barna magas lány volt, tudom én hogy a miatt hogy árván most engem, ki szerelmes szívem minden dobbanásán magára gondoltam. Ha meghallja majdan — nem sokára hallja — hogy gyöttrő szerelem, busongó fájdalom a szép szöke Iust már sirba temette, tovább ne kacagjon, többet ne nevéssen, hanem emlékezzék arra a kis bohó szerelmes leányra, a ki hitt magának, és ejtett egy könnyet, bus könnyet utána.”

Egymást homlokon csókolva, örökre elváltak. Ius nehéz buval haza felé tartott.

kétszer ad, ki gyorsan ad, nincs egyébi hátra, mint hogy ez a pénz a lehető leg rövidebb időn belül a forgalomba kerüljön

Az állami inségmunka első sorban a fővárosban nyomorgó tömegek foglalkoztatását célozza, aztán egyes vidékeken is meg fogja oldani ezt az égető fontosságú szociális kérdést. A vidék legnagyobb része nem részesül ebben a kedvezményben.

S ezért egy nagy, humánus feladat háramlik a vidéki városokra és azok társadalmára. Szervezkedni kell a nyomor enyhítése érdekében és ezt most kell megtenni, midőn még csak a küszöbön van. Hatóság, klubok, egyletek és társaskörök a magán-sokkal együtt vállaltva igyekezzenek magukévé tenni a legnehezebb feladatot, enyhíteni a tél nyomorát. Százféle módja van ennek és mindenik módja elismerésre méltó. A jótékonyági bazártól a gyűjtögetésig, minden eszköz kedves a Mindenható előtt, melylyel inségbe jutott embertársainkat segítyezzük.

Erőteljes és lelkes akció induljon meg minden vidéki város és vármegye társadalmában, hogy baj nélkül muljon el felettünk ez a tél, mely előreláthatólag még a tavalyi emlékezetes télnél is nagyobb gyötrelmeket rejt méhében a szegény emberekre nézve.

Még nagy szerencse ebben az ádatlan helyzetben, hogy a szociálista propaganda szünetel, sőt részben megbénult. Nincs jobb agitátor a nyomornál és ha a pártoskodásban és ostobaságokban meggyöngült szociáldemokrata párt akcióképes ezen a télen, sok ezernyi hivat tudna magának szerezni.

S ha nem követünk el mindent a nyomor enyhítésére, még csak nem is szociálistákká lesznek az inségesek, hanem kommunistákká, akik előtt nincs se jog, se szentség, csak az éhség, a hideg s a járvány mozgatja lábban égő lelküket.

Szive erősen dobogott, s mintha attól félne hogy valaki meghallja dobogását, rátette kis kezét.

Oththon sirva horult le. Ha édes anyja kérdezte: mi baja, csak azt mondta, hogy a feje fáj. Pedig dehogya, sokkal nagyobb baja volt szegénynek, mert a szive volt beteg. Bjjel lázas álmái voltak. Mindent összebe szél, de csak annyit lehetett kivenni beszédéből, hogy Bélát hívja. Most fenyegetve szoritja kis kezét ököbe, majd kipirult arccsal lábban égő szemekkel, fejét az ajtó felé fordítja és fölemelkedni próbál, de erőtlenséggel bukik vissza, és csendesen elalszik.

Igy ment ez hétről-hétre, de mindig komolyabbá vált a betegség. Végre a fájdalom nyilai leverték teljesen erejét. Egy éjjel, mikor lázas álmából felébredt, magához szólította anyját és így szólt elhaló hangon: »Anyám! mondd meg neki, ha látod valaha, hogy utolsó gondolatoman is róla emlékeztem, hogy az ő neve hangzott el ajkamon utóljára!« Elhallgatott, de ajkai még mozogtak, mintha mondana valamit; arcát halvány pir borítá el, szeméi elhomályosultak s ajkán, mintha mosoly lebegett volna. A felkelő nap első sugara már egy halott leány halovány arcára s egy zokogó édes anyára esett.

„Minek is van a szive a szívben szerelem?”

Tőlünk a magyar társadalomtól függ, hogy elűzzük e rémet. Tegyük meg kötelességünket!

A boerek szabadságharca.

Saját tudósítónktól.

Budapest, nov. 30.

Alig van nap, hogy Chamberlainról ki ne derülne valami turpisság. Most ismét nyilvánvalóvá lett, hogy mennyi hitelt érdemelnék az angol forrásokból érkező táviratok.

A minapában bejárta a hír a sajtót, hogy a boerek a hágai választott bíróságot felkérték a béketárgyalások megindítására. A bíróság azonban kijelentette, hogy nem illetékes az ily tárgyalásokra. Majd a lapok révén híre futott, hogy az angol kormány a boeroknak a béke érdekében hozzá intézett közvetlen felszólítás tárgyalásába azért nem bocsátkozott, mert annak hangja sértő, kihívó volt.

A pretóriai kormány részéről most megczáfolják mindezen híreszteléseket. A boerek nem fordultak sem közvetve, sem közvetlenül Angliához, nem azért, mintha a békét nem akarnák, de ügyük sokkal kedvezőbb áll, semhogy szükségük volna Anglia rideg magatartása után megalázkodniok.

A megczáfolt híreket, valamint több a háborúra vonatkozó távirati értesítéseket Brüsszelben adják fel, illetve adja fel az angol kormány, vagyis Chamberlain, hogy így nagyobb hitelet találjanak, mert a délafrikai köztársaság ügyvivője jelenleg ott tartózkodik. Chamberlain úgy látszik nagyon jól tudja, hogy a Londonból eredő táviratoknak senki sem ad hitelt.

Feltűnt fog kelteni az a hír, hogy Kitchener levelet intézett nővéréhez, amelyben azt írja, hogy a hadjárat nagyon kimerítette és az a vágya, hogy nyugalmába vonuljon. Ebből azt következtetik, hogy Kitchener legközelebb beadja lemondását az afrikai hadvezérségről. Ezzel a hírrel kapcsolatban jelentik Fokvárosból, hogy Hamilton tábornok, új törzskari főnök és Kitchener prezam tiv utóda odaérkezett.

Ezt a hírt nem lehet még komolyan venni. Ezzel a híreszteléssel a fővezér valószínűleg a villiersdorpi veszteséget akarja ellensúlyozni. Elég sokáig titkolta, de most már kénytelen volt beismerni, hogy november 20-án Villiersdorp mellett az angolokat megverték. Az angolok vesztesége tizenhét halott, köztük három tiszt és hatvennégy sebesült. Ezenkívül a boerek elfogtak öt tisztet és százhusz katonát.

Különbben a hamis hírek miatt úgy Chamberlain, mint Brodrick ellen az udvarnál nagy a felháborodás és a diplomácia körében biztosra veszik, hogy az angol kormány bukása sokáig nem késik. Különbben a walesi herceg képviseli azt a felfogást, hogy amíg a jelenlegi kormány áll az ügyek élén, béke-ről álmodni sem lehet. Biztos hírei érkeztek az udvarnak, hogy a boerek veszteségeiről közzétett jelentések nagyobb részét a londoni hadügyminisztériumban gyártják. Ha tehát Angliában egyáltalán a boerok ügyére nézve kedvező fordulatról szó lehet, akkor csak az udvar felfogásában beálló változás idézheti azt elő.

A nagyhangú tervek és hatásra számító híreszteléseknek azért még mindig se vége, se hossza. Például a Times egész komolyan közli, hogy az angolok arra törekednek, hogy a boer csapatokat vagy elfogják, vagy megsemmisítsék, de erre nagyon sok idő van, amíg elhelyezve, hogy huszonnégy óra alatt egyesühetnek. Kitchener azt hiszi, hogy csapatait meg kell szaporítani, mert csak így fejezheti be a háborút belátható időn belül.

Nos, ha Kitchener a boer csapatok el-

1901 no
fogásával
az a beláth
messzeségb

A
Egy d
al szerzett
ségi ifju. A
likabátot h
s átkellett
kat emelt
a válla fer
től dészől
gadj a a
kabát, a m
szövetből k
Törhette a
tusra készü
vevője. Má
letbe.

— Tel
son szövet
Megtö
tetsző posz
meg a szab
— Nir

télikabát. T
delő nem
illene....
Felpr

sen jó
— No
rajta, de a
— O
szabó. —
oda.

Megve
kabát fele
Azaz deho
hetségű ifj
kebelbarát
csapta a

A né

A né
megirtuk,
insterburg
szólaló u
töltani a k
volt Munc
lásponja.

Szer
hogy pár
s aki pár
ép úgy k
mesi ran
kell venn
bajozási

Ha
nának, n
a lovagi
még abb
az ököln
dalomba

A
Abban
tartották
esen a
aki bec
telen, az
tak haz

fogatásával akarja a háborút befejezni, akkor az a belátható idő kissé a beláthatatlan messzeségben van még.

A becsapott szabó.

Debreczen, nov. 30.

Egy debreczeni szabónál ujmodi furfang al szerzett olcsó télikabátot egy nagytehetségű ifju. A legdrágább szövetből remek télikabátot hasított, de mikor az készen volt s átkellett volna vennie, mindeféle kifogásokat emelt ellene. Hogy szűk, hogy bő, hogy a válla ferde — kifogyhatatlan volt a zsörtölődésből s végül kijelent, hogy nem fogadja el a kabátot, dühösen eltávozott. A kabát, a mely még megjegyzendő feltűnő szövetből készült a szabó nyakán vészett. Törhette aztán a fejét, hogy különös gusztra készült kabát, hogy akad majd vevője. Másnap egy idegen nyitott be az üzletbe.

— Télikabátra volna szükségem. Mutasson szöveteket.

Megtörténik. Kiválasztja az idegen a neki tetsző posztót, de a mérésnél új gondolat üt meg a szabót.

— Nini, van itt egy éppen ilyen kész télikabát. Tegnapra készült el de a megrendelő nem vette át. Uraságodra éppen rá illene.

Felpróbálják a kabátot, — meglehetősen jó.

— No, jócskán kell ugyan igazíttatnom rajta, de azért ha olcsón adja...

— Odaadom fétárban — mondja a szabó. — Legalább a költségem ne veszen oda.

Megvolt az alku az idegen kifizette a kabát feleárat s eltávozott. Ové lett a kabát. Azaz dehogya az övé. Estére már a nagytehetségű ifju vonult benne a színház felé, aki kebelbarátja segítségével ily furfangosan becsapta a rövidlátó szabót.

A németek a párbaj ellen.

A német birodalmi gyűlésben, mint már megirtuk, élénk megbeszélés tárgya volt az insterburgi halálos párbaj. Valamennyi felszólaló úgy vélekedett, hogy meg kellene tiltani a katonatiszteknek a párbajt. Érdekes volt Munckel birodalmi gyűlési képviselő álláspontja.

Szerinte a párbajmániának főoka az, hogy párbajozni még mindig előkelő dolog s aki párbajvétség miatt államfogházban ült, ép úgy kérkedhet vele, mintha például nemesi rangot kapott volna. Azt mondja, el kell venni a párbaj előkelő jellegét, s a párbajozási kedv lelehad.

Ha a parasztek is épen úgy párbajoznának, mint az urak, az urak abbahagynák a lovagiasságuknak ezt a módját, amely még abból [az időből] maradt fenn, amikor az ökölnök még nagy szerepe volt a társadalomban.

A párbaj a középkorból szakadt ránk. Abban az időben a párbajt istenítéletnek tartották. Szomorú istenítélet az, amely rendszeresen az ártatlant sújtja. Az az elv, hogy aki becsületért nem mer meghalni, az becsületlen, az azokra vonatkozott, akik sikra szálltak hazájuk védelmére.

Idők folyamán ebből a nemes elvből támadt a párbajozás ostobasága. S ezt nevezik lovagiasságnak.

Goszler, a német hadügyminiszter is nyilatkozott. Kijelentette, hogy Vilmos császár határozott ellensége a párbajnak és nem akarja, hogy a hadsereg a párbaj melegágya legyen. Vilmos császár nem az első uralkodó, aki a párbaj ostobaságának először üzent hadat. Angliában már Cromwell is szigorúan büntette a párbajozókat. S az idők folyamán sikerült is Angliából, ugyszólván teljesen kiirtani a párbajozás rutinját.

II. József császárnak egy nevezetes kijelentését is idézte Bebel, szociáldemokrata képviselő a birodalmi gyűlésen: „Nem akarom és nem tűröm — mondotta egy alkalommal a császár — hogy az én hadseregemben párbajozzanak!”

Mária Terézia királynő pedig oly szigorú volt, hogy nemcsak a párbajozókat, de a párbajban segédkezőket is halálra ítélte.

Poroszországban I. Frigyes és Frigyes Vilmos császárok szigorú törvényekkel büntették a párbajozókat. De már Nagy Frigyes is kénytelen volt felsóhajtani, hogy a becsületről táplált hamis vélemények még a legszigorubb törvényekkel is harcra szállanak.

Ezeket mondták el a német birodalmi gyűlésen.

Bizony ideje lenne már, ha a társadalom maga szállana sikre komolyan és erélyesen a párbajozás örökségei ellen.

Véres cigánylakodalom.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, nov. 30.

Szent Mihály-teleknek van két családja: a Csuri- és a Kolompár-familiák, a melyek télire rendszeresen megérkeznek a vándorlásból s a tehet a község szélén lévő putrikban töltek.

A Csuri-familiának szemefényét, a 18 éves Marcsát az őszszel a Feró cigányvajdáknak a fia feleségül kérte. A szülők megegyeztek, hogy a lakodalmat majd a téli szálláson tartják meg.

Vasárnap tehát a Feró-familia megjelent Szent-Mihály-teleken, a hol — mint nekünk írják — megtartották az esküvőt, a mit nagy lakodalom követett.

A mulatság vigan folyt egy ideig s jól mulatott a nagy cigánysereg. Nem is lett volna semmi baj, csak hogy a menyasszony-
ngk jobban tetszett a Kolompárék fia, mint a férje s a lakodalom alatt is folyton ezzel a legénynyel táncolt.

Egy ideig az új férj csak turtte, hogy az ő feleségét a Kolompár-fiu ölelgette, de végre is elfogyott ő türelme és szét akarta választani a tánczosokat, csak hogy ebbe meg a menyasszony nem akart belegyezni.

Ekkor azután az új férj élt a jogával és keze ügyébe akadt bottal néhányat ráütött az új asszonyra, ezzel is bizonyítani akarta, hogy az asszony verve jó.

Csak hogy erre azután fellázadt a Csuri- és Kolompár-familia és a vőlegényt, illetve az új férjet kiakarták dobni, amit azonban

a Feró-familia és a vendégek nem engedték. Ebből aztán verekedés támadt a cigányok között.

Előbb csak dorongokkal verték egymást majd pedig késekre került a sor. — A nagy vérengzésnek a hatóság emberei vetettek véget, de ekkor Feró Sándor, Feró Mari, Kolompár Józsi, a menyasszony szeretője, és Kolompár Ábris eszméletlenül feküdtek nagy vértócsában a földön s reggelre mind mind a négy meghalt.

A többi cigány is kisebb-nagyobb sérüléssel menekült el.

A menyasszonyt a verekedés közben a Kolompár-familia elrejtette s azóta nem is tudnak nyomára akadni.

Családi dráma.

Holttestek a Tiszában.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, nov. 30.

A titeli halászok a hálóba került halak között két összekötözött holttestet találtak, lábaikra nehéz kövek voltak kötve.

A megjelent hatósági közegek — mint nekünk írják — az egyik hullában Sztamirovics Gyékó vilovói lakos feleségére, a másikban pedig Greesán Illés vilovói legényre ismertek. Mind a kettőnek a fején mély sebtátongott.

Gyilkosság esete látszott fenforogni, ezért a csendőrség első sorban Sztamirovicsot vette elő, ki sehogy sem akarta tudni mint került az asszony a legénynyel a Tiszába.

A múlt héten, hogy munkában volt, az asszony, akivel nem valami nagy békességben élt, megszökött a háztól, s azóta nem hallott róla semmit.

A csendőrség ezután kinyomozta, hogy Sztamirovics este tíz óra tájban ért haza váratlanul. Az asszonynak régóta viszonya volt Greesánnal, s a legény akkor este is ott volt az asszonynál, együtt találta őket Sztamirovics, aki rájuk törte az ajtót. A legény ekkor menekülni akart, de a férj torokon ragadta s egy baltával, amelyet a konyhában kapott fel, néhányszor a legény fejére csapott, aki ennek következtében eszméletét veszítve, elesett. Használó módon bánt el a feleségével is.

Hogy a gyilkosságot elpalástolja, összekötötte a két holttestet s egy pokróczba csavarta őket, még azon éjjel talicskán letolta a Tiszához, s ott mind a kettőt összekötve, bedobta a Tiszába, a talicskát pedig a fűzesben elrejtette.

Innen ment azután a munkára, honnan csak szombaton tért ismét haza. A gyilkost a csendőrség letartóztatta.

N A P I H I R E K.

— Istentisztelet. Holnap vasárnap az összes templomokban a következők tartanak Istentiszteletet: Nagy templomban: Diesdófi József, lelkész. Kistemplomban: Szabó Bertalan, s lelkész. Kossuth-utazai templomban: Mitrovics Gyula, lelkész. Ispótlay templomban: Könyves Tóth Kálmán, lelkész. Szegényházban: Hajdu Zsigmond, püspöki titkár. Csapó kertben: Kovács János, népiskolai fel-

ügyelő. — A róm. kath. templomban: reggel 6 órakor Rorate: tartja dr. Wolatka Nándor v. püspök prépost-plébános. Mise alatt oltári beszéd. 7 órakor szt. mise. mondja: Szabó István. 8 órakor szt. mise a gymnasium növendékek részére. 9 órakor nagy mise, tartja: Brösztér Lajos. Utána szt. beszéd, melyet Szabó István tart. háromnegyed 11 órakor szt. mise a Svetics zárda növendékei és az elemi iskolák részére, tartja: Molnár Kálmán Dezső h. igazgató. fél 12 órakor szt. mise, tartja: Pák Emil. Délután fél 3 órakor Keresztény tanítás, tartja: dr. Wolatka Nándor v. püsp. prep. pléb. 3 órakor Lytania és sz. olvasó tartja: Szabó István. 4 órakor isteni tisztelet a Rózsafüzér társulat részére szt. beszéd és körmenettel tartja dr. Wolatka Nándor v. püsp. prep. pléb. — Az ágost. hitv. ev. templomban d. e. 10 órakor Maternyi Lajos főesperes tart urvacsora osztással istentiszteletet.

— Ki a hazug? Az U. D. F. U. szerkesztője, daczára személyesen tett kijelentésének, a Gáz által írott és lapunkban közölt cikkre vonatkozólag felteszi a kérdést, hogy ki a hazug: én-e, vagy Gáz? Én megmondtam, hogy Gáz azt nyilvánította előttem, hogy a cikk megjelenését Gulyás dr. is óhajtja. Egyebet nem állítottam. Hogy beszélt-e Gáz a tanár urral, vagy sem, arról szót sem tettem s nem is tehettem. Nem akarom Harsányi urat követni azon a téren, melyet ő Debreczenbe történt átplánálása óta követ, mert ezt tisztességes mulatam sem engedi meg, de a kollegiális érzék, is több bennem, semhogy egy újságíró társat vesszőfutásnak tegyek ki. Álljon elő Harsányi ur és mutassa elő velem szemben eddig szerzett érdemeit, akkor majd megtudja a nagy közönség, hogy lehetett-e neki egyáltalában kétszélű az én állításomban. Nem télen gyanúsítását a legmélyebb felháborodással visszautasítom és kijelentem ismételtelen, hogy amit mondtam egy szóig igaz. Nincs is nem is volt okom visszazivni semmit. H. urnak kendvencz témája a közönség előtt mosogatni a szennyest, e téren én nem követem s egyszermindenkorra ki jelentem, hogy sem ebben, sem más ügyben H. urral többé szóba sem állok. Szini Péter, a D. H. szerkesztője.

— Halálozás. Zsarolyáni Márton László nyugodalomba vonult nagykereskedő 1901. november 29-én éjjel után 1 órakor, munkás életének 83 ik évében, végegyengülés folytán elhunyt. Hült tetemeit 1901 évi december hó 1 ső napján délután fél 3 órakor, a Szent Anna utczai 31-dik számú halottas házból, ev. ref. szertartásu rövid ima után fogják a Kossuth utczai sirkertbe kísélni.

— Műkedvelők kiállítása. A kolozsvári egyetemi kör által december 15—20 án br. Bánffy Zoltánné, Szvacsina Gézané, gr. Beldy Ákos főispán, dr. Láté József egyetemi rector és Palkovics József altábornagy védnöksége alatt rendezendő műkedvelő kiállítás iránt országszerte igen nagy édeklődéssel viselkednek az amatőrök úgy, hogy a művészeti tekintetben is esemény számba menő kiállítás előre láthatólag fényesen fog sikerülni. A festészeti, fényképészeti és iparművészeti csoportban egyaránt a legkiválóbb amatőrök jelentették be részvételmüket. A bíráló bizottság br. Feilitzseh Arthur orsz. képviselő elnökölete alatt Pál Anna nőipar isk. igazga-

tónó, Asztalos Károly tanár, Pákey Lajos fő mérnök, dr. Posta Béla és dr. Szádeczky Gyula egyetemi tanárokból fog állani. A jeleltkezők nagy számára való tekintettel ajánlatos, hogy azok, kik a kiállításban részt akarnak venni, közreműködésüket a rendező bizottságnak mielőbb jelentsék be. Bejelentések és megkeresések dr. Bodor Antal kiállítási elnök címére (Egyetemi kör, Kossuth Lajos u. 10. sz.) intézendők.

— Új rendőrfogalmazó. Kis Sándort kórházi biztos a ki a katonai és illetőségi ügyosztálynál munkálkodik, a főispán tegnap a közgyűlés végeztével tiszteletbeli rendőrfogalmazóvá nevelte ki. A kinevezéshez mi is szívből gratulálunk.

— Járvány a Homokkertben. A Homokkerti óvodában a kanyaró járványszerűleg lépett föl. A járvány eddig már huszonnyolcz gyermeket tett betegg. A polgármester dr. Sár váry Gyula tisztifőorvos sürgős jelentésére rögtön elrendelte az óvoda bezárását és az ottani összes helyiségek dezinficiálását.

— Jövöheti bűnügyl főtárgyalások. 1901. December hó 2 án Hátfőn esküdtszéki főtárgy. K. Tóth Sándor ellen, szánd. emberölés bünt. kísérlete. Főtárgyalás a 2-ik számú teremben. Glúch Miksa s társa ellen, erősz. nemi. közös büntette miatt. Doharjer Péter ellen, hatóság elleni erősz. büntette miatt. Kaufman Dávid ellen, lopás büntette miatt. December hó 4-én Szardán esküdtszéki főtárgy. Tóth (Kovács) János ellen, gyujtogatás vétsége miatt. Főtárgyalás a 2 ik számú terembe. Asztolykán (Gabori) Mihály ellen, rágalmozás vétsége miatt. Rajkág János ellen, lopás büntetteért. Gál Elek ellen, csalás büntetteért. Bogdány József ellen, gond. okoz. s. t. sért. vétsége miatt. Főtárgyalások a 2 ik sz. terembe. December hó 5-én Csütörtökön Magel László ellen, vétkes bukás vétsége miatt. Hajdu Gábor ellen, gond. okoz. s. t. sért. vétsége miatt. December hó 7-én Szombaton. Felebbviteli ügyek nyilvános tárgyalása vétségek és kihágási ügyekbe.

— Kinevezés. A debreczeni kir. Itéltő-tábla elnöke Borbély Miklós debreczeni kirtörvényszéki joggyakornokot segélydíjaz joggyakornokká nevezte ki.

— Halastély. A »Bikur Chólime« debreczeni betegsegélyző-egylet f. 1901. évi december 8 án vasárnap esti 8 órakor a »Frohner« szálloda éttermében saját pénztára javára a helybeli kápter és énekkara közre működése mellett jótékonycélu halastélyt rendez. Egy teríték 2 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— Elfogott tolvajok. Tegnap ismét elfogott a rendőrség három jó madarat, kit asz szony és egy férfi egymással szövetezve bejárták a városokat és a mit kézhez kaphattak hamarosan elvitték. Elfogatásukkor egy egész csomó dohányt és szivart találtak náluk, a melyeknek hol szerzéséről nem tudtak kellő fölvilágosítással szolgálni. A rendőrségen kihalgatták őket és megbüntették. Büntetésük kitöltése után illetőségi helyükre tolonczolják.

— Szerelmi dráma. Balázsovic Erő gyöngyösi fiatal 18—19 éves legény és Michelstädter Róza halálosan egymásba szeret-

tek és megfogadták, hogy csak másó kapat választja el őket egymástól. Azonban a szülők hallani sem akartak erről, se a leány, se a fiu szülei, lévén Balázsovic katolikus, Róza pedig zsidó. Rózáat csakhamar eljegyezte Keller Jakab. Már a lakzi napja is közelgett és hogy valami bajt ne csináljon a gyerek, az öreg Balázsovic a lakodalom előtti napon elutazott a fiuval. Ez azonban Vámos Hörkről elszökött apja mellől és visszament Gyöngyösre. Éjjel volt épen, mikor Ernő a Róza ablakához ért — aki már epedve várta mert a fiatalok elhatározták, hogy ezen a éjszán öngyilkos módon vetnek véget életüknek. Ernő az ablakon át bement Róza szobájába és először Rózáat agyonlőtte, majd magára lőtt. Róza meg is halt és lakodalma napján temették. Balázsovic jobban lett és most állt törvény előtt Egerben az esküdt bíróság ítélletét várva. Farkas kir. táblai airó elnökölete alatt tárgyalták az ügyet. Az esküdtairóság azon kérdésre: szándékos emberölést követett-e el vádlott, előre mefontolt szándékkal ölte-e meg a leányt — nemmel felelt. A bíróság erre Balázsovicot fölmentette. Töreky ügyész is megnyugodott az ítéletben.

— Pumpoló adókvető. A Tégláskertben lakó ház és szőlőtulajdonosok bejelentették Fauszt Elek pénzügyigazgatónál az adókvetőt, hogy az az adóösszeírás alkalmával negyven és nyolczvan fillér díjat szedett be minden adófizető polgártól adóösszeírás czimén, holott a kötelességet ingyen kellett volna teljesítenie. A pénzügyigazgató szivesen fogadta a panaszkodókat s megígérte, hogy az adókvető ellen megteszi a törvényes intézkedést.

— Kinos kérdés. Kellemetlenül járt nemrég egy svéd társaságban egy fiatal német, aki csak törve beszélt a svéd nyelvet. A fiatalember ezzel a kérdéssel fordult az egyik kisasszonyhoz:

— Is Frikka al in Tyka west? (Nagysád, volt ön már Németországban?) A társaság tagjai, különösen a hölgyek zavartan néztek egymásra, A fiatalember nem tudta megérteni, mivel követett el valamit illetlenséget s csak később magyarázta meg neki egy öregebb svéd ur a dolgot.

— Kedves uram. — szólt hozzá — a harmincz éves háboru alatt majd minden svéd férfi Németországban volt. Ha a svéd asszonyok néha-napján nem látogatták volna meg urukat, a svéd családok bizonyára kihaltak volna. Innen van az, hogy ha ma egy kis svéd gyermek születik, az anyáról azt mondják, hogy Németországban volt. Beláthatja tehát, hogy a svéd kisasszonyoknak nem jó ilyen mondan.

— Elfogott anarchista. Az eszéki rendőrség — mint tudósítónk jelenti — pénteken letartóztatta Necsemer Károly fiumei pék segédt, egy régen korozott veszedelmes anarchistát. Necsemer letartóztatásának a következő előzményei vannak. A múlt hó nap 17 én, mikor a király az országgyűlés megnyitása végett Budapestten időzött, a fővárosi rendőrség fiuméből sürgős távirati jelentést kapott, hogy Necsemer Károly katonai pékség, aki még a katonaságnál s veszedelmes anarchista hírében állott. Budapestre szökött, hogy a király ellen merényletet kövessen el. A fiumei rendőrség távirata következtében annak idején az egész

fővárost, sőt fölkatatták, megakadályozták a n a r c h. Azonban mi maradt. Mos val kiderült pestre ment bujkál. Az e tatta Necsemer írásra vagy azonban m azért, mert azért, mert nyilatkozott ják vonni; redéhez, ah sőt egyszerű

— Megdítő szövegek felvő B tanyáján. — Tőjének fele tanált a me tánra járt a zet rakott mekeit mi készített s asztalhoz a kis fiacská jét a forró A lába r mek fején rázta az gyermek olajjal így a gyerme Reggelre kórházba tek rajta szonyu k sült rend és etrend vizsgálat megartata

x M Berndorf nevesgy és alpac teafozók tálcák é kek. val mikel főz raktára zékét be

— krémet nyok c vesztése Földes-f alakja, zés, ca védettel val bün

x f és szan sen, a van be vagyun szerü v gyöngy gyözöd készsége telen. az igaz

S sak. K

fővárost, sőt Gödöllőt és egész környékét fölkutatták, hogy az állítólagos merényletet megakadályozzák és a katonaszökevény a n a r c h i s t á t kézre kerithessék. — Azonban minden igyekezet eredménytelen maradt. Most aztán Necsemer letartóztatásá val kiderült, hogy eszében sem volt Buda pestre menni s hogy szökése óta Eszéken bujkál. Az észéki rendőrség szorgosan otku tatta Necsemer lakását, de semmi gyanu írásra vagy dologra nem akadt. Necsemer azonban mégis fogva tartják, első sorban azért, mert katonaszökevény, másodsor azért, mert a királyról több ízben sértően nyilatkozott s felség sértésért felelősségre fog ják vonni; aztán pedig átkísérik fiúmei ez redéhez, ahol valószínűleg mindkét büntető sőt egyszerre fogja látni.

— Meghalt egy tányér levestől. Megren dítő szerencsétlenség történt a városház kö zel fekvő Bánka özv. Bagaméri Jánosné tanyáján. — Szécsi Lászlónak, a tanya bér lőjének felesége ugyanis a kelletténél tovább tanált a mezőn maradni és így már délu tánra járt az idő, mikor hazatért. Hamar tü zet rakott és főzéshez fogott, hogy éhes gyer mekeit mielőbb kielégítse. Lebbens levest készítet s mikor azt a szoba közepén lévő asztalhoz akarta vinni másfél éves caintalan kis fiacskája az ajtó mellől felébe szaladt s fe jét a forró levestel telt lábosba vágta. — A lába s megbillent s egész tartalma a gyer mek fejére és arcára ömlött és összefor rázta az egész fejét. A súlyosan sebesült gyermek fájdalmát a kétségbeesett anya olajjal igyekezett egyhltetni, de hasztalan mert a gyermek kinjai egy cseppet sem szüntek. Reggelre kelve behozta Debreczenbe a köz kórházba, — azonban már itt sem segíhet tek rajta s a gyermek tegnap hajnalban isz szoayú kinok közt meghalt. Az esetről érte sült rendőrség megindította a vizsgálatot és etrendelta a gyermek holttestének meg vizsgálását. A bonczolást ma délelőtt fogják megtartani.

x Minden háztartásban nélkülözhetetlen a Berndorf Fémáru gyár, Krupp Arthur bir neves gyártmánya, Alpaca-ezüst, China-ezüst és alpaccából u m evőeszközök, tálak, kávé teaőzők és kannák, gyertya, gyufatartók, tálcák és sok más hasznos háztartási cik kek, valamint a legjobbnak elismert tiszta mikel főzőedények. A Berndorf Fémáru gyár raktára (Budapest, Váci utca 4.) Árjegy zéket bérmentve küld.

— Óvás. A hirneves Földes-féle Margit krémet sokan hamisítják. Ezen hamisítvá nyok czélja a n. é. hölgyközönség megté vesztése. — Bevásárlásoknál tessék eredeti Földes-féle Margit-krémet kérni. A dobozok alakja, színe, fölirata, Margit-kréme elneve zés, családi címeres védjegy, törvényesen védettek, hamisítók a törvény teljes szigorá val büntetettnek.

x Dr. Schlesinger Miksa vizgyógyintézete és szanatoriuma Pozsonyban, oly tökélete sen, a legkényesebb igényeknek megfelelően van berendezve, hogy e tekintetben sem vagyunk már a külföldre utalva. Ezen nagy szerű vizgyógyintézet, bármely külföldi viz gyógyintézettel versenyez és megvagyunk győződve, hogy a dr. Schlesinger áldozat készsége és fáradsága nem lesz eredmény telen. Prospektust ingyen és bérmentve küld az igazgatóság.

Színház.

Színházi műsor.

Szombaton, november hó 30 án A Gá sák. Kínai operette 4 felvonásban.

Vasárnap, december hó 1-én két elő adás; délután 3 órakor félhelyárrakkal: Himfy dalai. Vigjáték, előjátékkal, 3 felvonás ban; este 7 és fél órakor, bérletszünetben: Angot, a kofák leánya. Operette 3 felvonás ban.

Hétfőn, december hó 2-án, bérletszünet ben, S z o y e r Ilonka urhölgy utolsó búcsú fellépteül: NEW-YORK SZÉPE. Operette 6 képben.

Keddén, december hó 3 án, bérlet 52- ik szám »A« — II ik RÁKÓCZI FERENCZ FŐGSÁGA. Történeti színű 4 felvonásban.

Szerdán, deczember hó 4-én, bérlet 53- ik szám »B« — A BOR. Falusi történek 3 felvonásban.

Csütörfőkön, deczember hó 5-én, bérlet 54 ik szám »C« — ujdonságul! először: A VÖRÖS TALÁR. Dráma 4 felvonásban. Irta: Eugène Brieux. Fordította: Zigány Árpád. — felvonásban.

Pénteken, deczember hó 6-án, bérlet 55 ik szám »A« — másodsor VÖRÖS TALÁR.

Szombaton deczember hó 6-án, bérlet 56 ik szám »B« — VASGYÁROS. Színmű 4 felvonásban.

Vasárnap, deczember hó 7-én két elő adás; délután 3 órakor, félhelyárrakkal: OCS KAX BRIGADÉROS. Történeti színű 4 felvonásban; este 7 és fél órakor, bérletszü netben, ujdonságul először; SVIHÁKOK. Operette 3 felvonásban. Zenéjét szerzette: Zehrer F.

Szoyer Ilonka Debreczenben.

— Első fellépte a Denevérben. —

Pénteken este láttuk először Szoyer Ilonkát a debreczeni színpadon. A Denevér ben, Strauss örökké való szép daljátékában mutatkozott be a művész nő szülővárosa kö zönségének.

A ház színültig megtelt és szokatlan érdeklődéssel várta a bemutatózást. Érthető volt a kíváncsiság, hiszen egyike a legritkább jelenségeknek, hogy egy egészen fiatal leány pályája kezdetén, nagy, istáni adományok ban birtokában énekével játékaival, egyénisé gével teljes összhangba olvadó művészi alko tásra legyen képes.

Szoyer Ilonkában tegnap ilyen ritka tü neményt ismert meg a debreczeni közönség mely a művészet ellenálthatatlan varázsának mingyárt meghódolt és a gyönyörűség köz vetlen hatása alatt tetszése, zajos, tüntető megnyilvánításával rendkívüli siker hőisévé avatta Szoyer Ilonkát.

A bájos' elragadóan kedves egyéniségű fiatal diva Rozalindája igazi diadalt szerzett neki. És mi most, husz órával az esti lát után őszinte meggyőződéssel írhatjuk, hogy ezt a diadalt Szoyer Ilonka a legnemesebb és a legbecesebb művészi eszközökkel vívta ki.

Kivívta elsőbben hangjának csodás cse n gésével, sztan énektudásának káprázatos tökéletességével, amihez járult alakjának szép sége, egyéni bája messés ruháinak pompája. De kivívta a diadalt játékaival tiszta, értékes művészi színeivel, melyek Rozalindát a leg jobb világításban állították élénk. A szerep főnök, apró részleteinek kidolgozásban, a felfogásban, az ötletességben annyi elméssé get, oly sok művészi tudatosságot és annyi egyéni eredetiséget mutatott be, hogy Szoyer kisasszony ez alakítása az ő Rozalindáját a legelső Rozalindák közé emeli.

Mindenetre nevezetes volt a tegnapi est, mert jeleiből megjósolható, hogy Szoyer Ilonka óriás lépésekkel halad a művész nagy ság ormai felé s kétségtelen, hogy éneke, játéka, egyénisége és bája egyaránt prédesz

tinálják őt arra, hogy rövid idő alatt a legna gyobb, a világhódító primadonnák élére emel kedjék.

Érdeklődéssel várjuk mai fellépését a Gésák Mimoszójában, mely fölötta alkalmas lesz a művész nő összes jó tulajdonságainak ragyogtatására.

A mi a Denevér előadását illeti, őszinte elismeréssel kell megahajolnunk a rendezési a kiállítás és az összjáték igazán ngyváros, stílje e őtt. A szereplők is egyenkét méltók a dicséretre, ámbár nem hallgathatjuk el a helyi primadonnaságnak azt a kicsinyes gyen géjét, mely tegnap Adél szerepét R e v i c z k y Etelnek juttatta s ma is érthetően oknál fogva elmenekült Molly pompán szerepének eljátszása előtt. Nem hisszük, hogy az volna a divat más városokban is, hogy mihelyt egy nagy énekes nő vendégszerepet, a helyi diva siet elbujni. Igazán tölösleges hiúság és érzékenység!

Lám, ha Adél nem Reviczky Etel éneklit tegnap, az előadás művészi hatása teljesen zavartalan lehetett volna.

* Angot és Nov-York szépe. S z o y e r Ilonka, aki egy esapásra meghódította a deb reczeni közönséget, vasárnap este A n g o t ban játsza Clairettet. Ebben a szerepében éneklit betétül Mulder világhírű stakkato polkáját, melylyel a fővárosi közönséget is extázisba ejtette s melyben énekművésze te legtökéletesebben érvényesül. Hétfőn a New York szépe című szerepében ha csuzik el tőlünk a kitűnő művész nő, hogy folytassa diadalutját a vidék többi nagy vá rosaiban.

Hó-kongresszus.

Téli fantazmagorir.

Debreczen, nov. 30

Lehullott az első hó. A többit csak edig rammszerű rövidséggel mondjuk el: Házfe deleken vékony hóréteg, szállingó pihe, járó kelők arca, korai vadég, menten elolvadt, boa-korszak. Sokkal fontosabb dolog történt az első hó hírére: Összeült az első hó-kong resszus. Az elnök mr. Chablon (Franciaor szág) hidegen üdvözölte a kongresszus tagjait és ülést megnyitottnak jelentette ki. Utána sorban szólásra álltak fel a kongresszus tagjai.

Hópihe (hölgytag): Tiltakozik ellene, hogy a tanítók fekete kabátjukkal felfogják és a szemléltető oktatás eszközüül használják fel. Különösen tiltakozik az ellen, hogy egy szerűen megfogyott viznek mondják. — Pa naszkodik, hogy a sajtó már nem foglal kozik eleget vele. Eddig híven megírták, hogy hull, szállong, vékony rétegekkel borítja be a fedeleket, ropog a járó-kelő lába alatt ujab ban egészen mellőzik. (Szónokot számosan üdvözlik. Lehull.)

A munkátlan: Köszönetet szavaz a vá rosoknak abban a reményben, hogy a hóseper tetéssel az idén is nagyot fog lendíteni a «kis emberek» sorsán.

A gesztenyeórus: Szintén panaszkodik a sajtó ellen, amely ujabban mind ritkábban foglal kozik vele.

A gyermekfelruházó: Számos asztaltár saság nevében kijelenti, hogy idén is kivesszi részét az emberszeretet magasztos munká jából. Reméli, hogy a felszáritott könnyek

megfogják szüntetni a társadalom rákfenéjét. (Ugy van! Eljenzés.)

A jótékonybábi hölgy: Megigéri hogy az idén ő is ki fogja vonni a részét a könnyek felszárításából. Tavaly három báli cipőt taposott el és ezzel hozzá járult a pangó czipőipar fellendítéséhez. Kötelezi magát hogy az idén is első esőkját a jótékonybábi oltárán fogja feláldozni. (Nagy tetszés.)

A báli tudósító: Tudtára adja a kongresszusnak, hogy az idén is híven fogja vezetni a farsangi naptárt, A toaletteteket különös figyelembe fogja részesíteni. A chine de crepeből készült brillaint rivieret ezentul is alkalmazni fogja a bolero-aljra, az empira-szabásu fűcnivel megint diszítani fogja a rövid vilant-nal szegett ujjakat és a sole de Lyonból készült korzettát alul ismét babos rüssel fogja körülvenni. (Zajos derűtség a hölgyek között.)

Az első farkas (barátságos ugrással és farkasóválással): Jelenti, hogy nemsokára ismét látni fogják és kéri az illetékes köröket, hogy fenevadi méltóságát csakis addig tartsák fenn, míg lövésre nem kerül a sor mert ellenkező esetben kénytelen lesz kijelenteni, hogy ő csak bundás juhászkutya.

Egy csizma (a melyben emberi láb van): Értesíti az iránta érdeklődőket, hogy többi részét a farkasok ismét felfalták és csak ő maradt meg a rettenetes katasztrófa tanujának. Reméli, hogy a sajtó nemsokára újból foglalkozni fog vele.

Ezután nagy vita indult meg, hogy mi legyen a kongresszus neve. Sokan az egyszerű hó-kongresszus elnevezés mellett nyilatkoztak, mások arra való tekintettel, hogy a kongresszus ezentul havonként fog összejönni, azt kívánták, hogy havi hó-kongresszusnak nevezzék el.

Ez ellen némelyek felszóltak, mert szerintök rem lehet tudni, hogy a havi jelenti a hót és a hó jelenti a havat. Erre sokan azt kívánták, hogy félreértés kikerülése végett a havi kongresszus névben állapotjának meg. Ez viszont a jó hangzás kedvéért nem tetszett és azt követelték, hogy hónapi kongresszus legyen a cím. Ez ellen azonban az volt a kifogás, hogy még hónapi kongresszusnak nézik és ugyanolyan részről azt indítványozták, hogy hó-hó-kongresszus legyen a neve.

— Hohó — szólt az elnök (mr. Chablon) és gyorsan berekesztette az ülést.

CSARNOK.

A gonosz mostoha.

— Regény a népeletről. —

Írta: Szini Peter.

XVII.

Uj élet.

A gondtalan kis gyermek, — kit ugyan már eddig is felette megzaklatott üldöző sorsa, de ki nem érzé a szenvedés súlyát, mert nem tudta még felfogni nyomorult helyzetét, — megállott egyik bokor előtt s ártatlan örömmel halgatta a kis madárkák zengő énekét.

Azután egy hirtelen gondolattal átlépte az országot és kaszáló között elhúzódó keskeny árkot és odament a zöld bokorhoz.

A kis madarak meglepetve rebbentek

fel a bokorról és tovaszálltak. Juliska meg leült a bokor árnyában. Kis kötényét feje alá teríté és a hűsítő lég susogása mellett édesen elszunyadt.

Ólmában ott volt Bácsi Mihály házában. A jó ember térdén ringatta és dalolt neki vigasztaló hangon.

A kis alvó felmosolygott. Azután rémesebb álom következett. Ott járt a rablóbarlangban. Láta Sánta Peti, a mint a zsidót tüzes fadarabbal üti; látta Pityke Laczit a mint éles késével lemetszé a zsidó szakálát.

Összerezent a kis leány és ... felébredett.

Minden néma, csendes volt körötte, csak a hűsítő szellő suttogett s hosszalábu szöcskék zümmögtek a száraz harasziban.

Felült a puha pázsiton és kis kezei önkéntelenül kulcsolódtak össze.

— Ehetném! — kiáltott fel. — Kenyeret! ... Kenyer kell!

Feltekintett a fellegtelen égboltra, mintha könyörgő hangját a magasban lakóhoz akarná küldeni.

Majd az országuton tekintett végig. Egyszerre sikoltás tört elő ajkán és behuzta magát a bokor alá.

Vajjon mitől rémült úgy el a kis leány? Lassu léptekkel, hangosan nyögve lépedezett egy alak az országuton, kiből Juliska azt a vén zsidót ismerte fel, kit a rablók oly kegyetlenül megkínáltak.

A vén zsidó arca vérbe volt köpülve, egész teste kékre verve, szakála levágva. Szánalmas látvány volt a szerer cséllen ember.

Nem hiába, hogy a kis leány annyira elrémült tőle.

Alig-alig vánszorgott a boldogtalan. Lábai meg-megreszkettek s gyakran kellett megállni, hogy erőt gyűjtsön.

Juliska mind mélyebben húzódott a bokor alá s még lélekzetét is elfojtá, nehogy észrevegye a vén zsidó.

Félt attól a nyomorult embertől. Azt hitte, réá fog ismerni, hogy a rablóktól szökött el.

A vén zsidó megállt a bokor előtt s mintha valami titkos sejtelem kényszeríténé,

nem csekély rémületére Juliskának, lassan odalépedezett.

A kis leány ajkán önkéntelenül kiejtett sikoltás lön hallható.

Kingrott a bokorból s futni kezdett.

A zsidó meglátta a kis leányt s utána kiáltott:

— Ne félj tőlem, nem bántalak én! Jer vissza.

— De megöl maga! — felelt a kis Juliska.

— Miért ölnélek? Nem vagyok én rabló! Jer és pihenj tovább.

A kis leány éhes volt. Hirtelen azt gondolta, hogy hátha a vén embertől kaphat valami ennivalót?!

Visszament nagy remegés között s a bokortól távolabb letült.

— Ki gyermeke vagy? — kérdé a vén zsidó?

— Nem tudom! — felelt a gyermek.

— Nem tudod? .. Hát hol jársz itt? ..

Hova akarsz menni?

Megyek a faluba, megkeresem apámat.

— Apádat? ... Hát ott lakik apád?

— Nem tudom! Egy rossz ember elvitt, mikor sötét volt és én sokáig ott voltam az erdőben.

— Melyik erdőben? Csak nem a rablók között? — csodálkozott a vén zsidó.

— Amott messze voltam. Nagy kóháznak volt. Nagy tűz égett előtte, mert Peti bácsi mindig rakta rá a fát.

A vén zsidó előtt egyszerre világos lett minden.

— Ne félj tőlem azért, hogy zsidó vagyok. A zsidó is csak olyan ember, mint más Isten teremése! — mondá a vén ember. — Bolondok találták azt ki, hogy a zsidónak vére van szüksége a kereszteléshez.

Boldog voltam éddig, mert nagyszámú családomnak meg tudtam keresni a napi kenyeret, de most tönkre vagyok téve, mert a rablók keze közé kerültem.

— Hát maga az az ember, kit a Sánta Peti úgy megkínzott?

(Folyt. köv.)

Szénásy, Hoffmann és Társa

selyemáruháza

Budapest, IV., Bécsi-utca 4.

A karácsoni és ujévi occassio

november 15-én kezdődik s december 31-ig tart. Többek között a következő cikkek kerülnek eladásra:

Liberty merveilleux, tiszta selyem, több mint 300 színárnyalatban, méterje 75 kr. Mosóbársonyok, méterje 65 kr. és följebb. Lyoni foulard japon és kínai zelyem, méterje 50 kr. és följebb. Mosóselyem, valódi mosható, 80 cm. széles, méterje 95 kr. és följebb.

Taffetas, esikos és kockás, garánt, tiszta selyem, méterje 98 kr. Fekete mintázott selyem, garánt, tiszta selyem, méterje 85 kr. és följebb stb. stb.

Az occassioárak minden végen számokban láthatók.

Csakis szabott árak. Tulbecslés ki van zárva.

Mintákat vidékre készséggel bérmentve küldünk, melyeknek a megtörtént választás után való multhatlan visszaküldését igen kérjük.

Szénásy, Hoffmann és Társa

selyemáruháza

Budapest, IV., Bécsi-utca 4.

Külön osztály kiválóan előnyös árúmarárumára
dékok számára.

Csa
A val
cs

Bala
Sanc
Emi
szert

Men

ke

czéls

kiadá

nyá

meo

kül

nya

ger

POLGÁR SÁNDOR

magy. kir. szabad. nyert orvosi mű-és kötszerész
BUDAPEST,
 VII. Erzséb t-körút 50 sz
 Ajánlja dusan felszerelt raktárát sajátgyártmányu orvosi, sebészi és beteg-ápolás-tárgyakban.
 Saját találmányu m. kir. szabadalmazotti Polgárféle **SÉRVEKÖTŐ**
 haskötő, görcsér-elleni gummi-harisnya, orthopedia-készülékek, műlábak és kezek stb.
 Valódi francia különleges ségek F. Berguerand fils párisi gyárából.
 Részletes képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Utánzás ellen vétele 16302. sz. a.

Óh jaj!

Köhögés, rekedtség és elnyájkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Éljen!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadohoz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR” GYÓGYSZERTÁR

Budapest. VI., Váci-körút 17.

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított.

Kapható Debreczenben: Balázs Ódön, Füleky Pál, L. Kovács Nándor, Mihalovits Jenő, Muraközy László, Dr. Rothsehnok V. E., Szilcz Ferencz, Tóth Béla gyógyszer-tárában; Josa és Jona drogériájában.

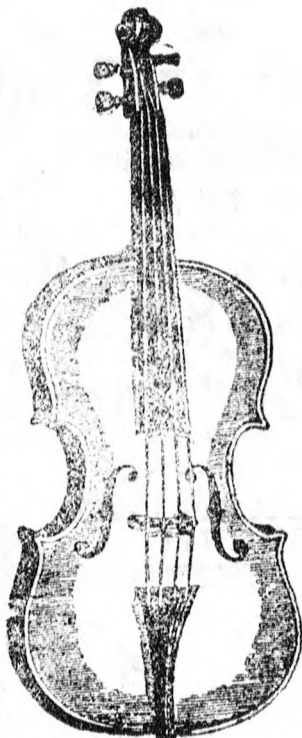

Csak RETHY-félét fogadjunk el!

A valódi Rethy-féle pemetefü-czukorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszer-tárakban kapható:

Debreczenben:

Balázs Ódön, Füleky Pál, L. Kovács Sándor, Mihalovics Jenő, Rothsehnok Emil, Szilcz Ferencz, Tóth Béla gyógyszer-tárában. Hajdu-Sámsonban: Molnár Miklós gyógyszer-tárában.

Kitüntatva az 1900. párisi világkiállításon aranyéremmel. (Hangszerekért legnagyobb.)

Hadsereg-szállításért ezüst éremmel.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros

a javított tárogató feltalálója.

Budapest. II., Lánchib-utca 5. szám, sejt házában (a kereskedelmi miniszterium mellett).

Magyarország legnagyobb és legelőkelőbb gyára.

- Hegedű vonóval 3 frttól 15 frtig
- Mesterhegedűk vonóval ... 15 frttól 300 frtig
- Gordonkák vonóval 8 frttól 150 frtig
- Nagy bögök vonóval 28 frttól 100 frtig
- Fuvolák 2 frttól 100 frtig
- Szárnykürtök trombita, stb. 12 frttól feljebb.
- Czimbalmok 35 frttól 300 frtig
- Rákóczy-tárogatók 30 frttól 60 frtig

Elpusztíthatatlan **HARMONIKÁK** 3, 4, 5, 6, 8 kitünő erős hangu 10 frttól 80-ig.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Harmonikákról külön árjegyzék kérem.

Menyasszonyi fehérenemű kelengye árjegyzékem

célszerűen összeállított legutolsó kiadása megjelent. — Példányát és mintáit m. t. Czimed kivánságára francó küldöm hogy gyártmányaim kitünő minőségéről és jutányos áraikból meggyőzzem.

Fehér József

Budapest. Váci-utca 23.

A Cervelló tanárféle

IGAZOL

és az ehhez szükséges belélegző készülék „SALUS” a melyet bel- és külföldi kórházakban

a tüdő és légzőszervek

bajainál kipróbálták orvosi rendelésre minden gyógyszer-tárban kapható.

Prospektust és felvilágosítást bérmentve küld a

„NÁDOR GYÓGYSZERTÁR”

Budapest. VI. Váci-körút 17.

